

індивідуальні можливості. При цьому навчально-виховний процес організують так, що учні шукають зв'язок між новими та вже отриманими знаннями, приймають альтернативні рішення, мають змогу зробити «відкриття», формують свої власні ідеї та думки за допомогою різноманітних засобів; навчаються співробітництва [3, с. 19].

Література:

1. Активні та інтерактивні методи навчання / уклад. О.С. Кравчина. Київ : УІ ППОАН України, 1999. 123 с.
2. Підласий І. П. Практична педагогіка або три технології : інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти. К.: Слово, 2004. 616 с.
3. Пометун О. І. Технологія інтерактивного навчання як інноваційне педагогічне явище. Рідна Школа. Київ: Рідна Школа, 2007. № 5. С. 46-49.
5. Сисоева С. О. Інтерактивне навчання дорослих у системі післядипломної педагогічної освіти. Наукові праці. Педагогіка. Випуск 146. Т. 158. Миколаїв, 2011. С. 5-10.
6. Скрипник М. І. Інтерактивне навчання: основні поняття. Ігри дорослих. Інтерактивні методи навчання. Бібліотека. Київ : Ред. загальнопед. газет, 2005. С. 30-44.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ

Цапук О. В.

*здобувачка вищої освіти, 1 курсу,
другого (магістерського) рівня вищої освіти,
Приватний вищий навчальний заклад
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»
м. Рівне, Україна*

Термін «інтерактивний» походить від англійських слів «inter» – «взаємний» й «act» – «діяти» та означає «перебувати в постійному діалозі, бути активним учасником». Звідси інтерактивне навчання є навчанням, побудованим на активній взаємодії вчителя та учнів.

У педагогічній науці на даний момент уточнюється поняття інтерактивного навчання. Воно розуміється як:

- навчання, яке сформоване на взаємодії учня з навчальним середовищем, навчальним оточенням, яке служить областю досвіду, що освоюється;

- навчання, яке базується на психології людських взаємовідносин та взаємодій ;

- навчання, що розуміється в якості спільного процесу пізнання, де добувається знання в спільній діяльності за допомогою діалогу, учнів з вчителем та між собою;

- форма організації пізнавальної діяльності, що має передбачувану, конкретну мету: забезпечити для навчання комфортні умови, при яких кожен учень відчуває свою інтелектуальну спроможність та успішність.

Таким чином, інтерактивним навчання є спосіб пізнання, який здійснюється за допомогою форм спільної діяльності учнів: учасники освітнього процесу обмінюються інформацією один з одним, взаємодіють між собою, моделюють ситуації, вирішують спільно проблеми, оцінюють дії учасників та свою власну поведінку, поринають в атмосферу ділового співробітництва щодо вирішення проблем.

Інтерактивне навчання одночасно вирішує наступні завдання:

- навчально-пізнавальну (гранично конкретну);

- комунікаційно-розвиваючу (пов'язана з емоційно-інтелектуальним загальним тлом процесу пізнання);

- соціально-орієнтаційну (результати якої виявляються вже за межами навчального часу та простору).

Головною особливістю та відмінністю інтерактивного навчання від звичайного є те, що нові знання отримуються не у готовому вигляді, учень самостійно повинен їх здобути. Значимості набуває в такому випадку як результат, так і хід міркувань, формуючий критичне мислення. Завдяки інтерактивним методам навчання інтенсифікується процес засвоєння, розуміння й творчого використання знань в ході вирішення практичних завдань. Забезпечується ефективність через більш активне включення учнів не тільки в процес отримання, а й у використання знань. Якщо регулярно використовувати методи інтерактивного навчання, то учні зможуть продуктивно підходити до оволодіння інформацією, позбудуться страху висловити неправильну думку (оскільки негативної оцінки помилка за собою не несе) та встановлять з вчителем довірчі відносини.

Інтерактивне навчання також сприяє підвищенню мотивації учнів та залученню їх до вирішення проблем, що спонукає до певних дій, сприяє подальшій пошуковій активності. Крім того, інтерактивне навчання розвиває такі риси, як: уміння співпрацювати, вислуховувати

іншу точку зору, вступати в партнерське спілкування, виявляючи при цьому толерантність до своїх опонентів, необхідний такт, доброзичливість до учасників процесу спільного знаходження шляхів взаєморозуміння, пошуку істини. Активні методи навчання являють собою методи, які сприяють мотивації учнів до активної практичної діяльності та мислення у процесі оволодіння навчальним матеріалом. Передбачає активне навчання використання системи методів, головним чином спрямованої не на викладення готових знань вчителем, їх запам'ятовування й відтворення, а на самостійне оволодіння у процесі розумової й практичної діяльності знаннями та вміннями. Інтерактивними методами навчання є способи взаємодії учасників навчально-виховного процесу, в ході якого учні активно долучаються до роботи і перестають грати лише пасивну роль. Провідною ознакою цих методів є об'єднання учнів у творчі групи для спільної діяльності як домінуючого умови їхнього розвитку:

- методи організації смислотворчості провідною функцією мають створення учнями та вчителем нового змісту педагогічного процесу, створення учнями свого індивідуального сенсу про досліджувані явища та предмети, обмін цими смислами, збагачення свого індивідуального змісту;

- методи організації рефлексивної діяльності спрямовані на самоаналіз та самооцінку учасниками педагогічної взаємодії своєї діяльності, її результатів;

- інтегративні методи (інтерактивні ігри) є способами взаємодії педагога та учнів, у яких інтегруються (об'єднуються) усі провідні функції інтерактивних методів.

Методи навчання – це способи спільної діяльності вчителя та учнів, спрямована на досягнення ними навчальних цілей. Таким чином, у педагогічній літературі запропоновано безліч класифікацій інтерактивних методів навчання. Аналізуючи вище перелічені класифікації, можна дійти висновку, що в їх основі лежать різні критерії інтерактивної взаємодії. Тому історичне мислення є важливою складовою соціально-філософського освоєння дійсності. Вивчення історії в школі дозволяє учневі з'ясувати передумови та джерела зародження певних важливих для суспільного розвитку явищ, виявляти закономірності сучасного стану суспільства, спрогнозувати майбутнє. Завдання історичної освіти – аналізувати найважливіші історичні явища й розрізнати спільне та відмінне в історичному розвитку різних епох і суспільств, самостійно пояснювати причини

історичного явища й аналізувати його наслідки, бачити історичні процеси під різними кутами зору, усвідомлюючи, що історія – це відкритий процес, який не визначають наперед жодні закони розуміти різницю між історичною подією та її інтерпретацією, усвідомлювати причини існування різних інтерпретацій одного й того самого явища та вміти критично зіставляти й оцінювати такі інтерпретації, виховувати на історичних прикладах патріотичну, громадянську й морально-етичну позицію людини, яка шанує загальнолюдські та національні цінності і з повагою ставиться до інших народів та культур. Вимоги до сучасного уроку історії – це: повноцінність історичного змісту, педагогічного задуму уроку, його відповідність поставленим завданням науковість знань достовірність історичних фактів застосування різноманітних джерел знань відбір головних фактів для формування базових знань, ключових проблем мотивація і диференціація навчання високий ступінь самостійної розумової діяльності учнів, їх пізнавальної активності залучення до роботи усіх учнів виховання інтересу до історії правильний вибір типу уроку, засобів і методів його проведення відповідність прийомів навчальної роботи педагогічному задуму, змісту і пізнавальним можливостям учнів єдність діяльності учителя і учнів.

У діяльності вчителя історії головним завданням повинно стати формування тактики й стратегії дій, які спрямовані на сприяння всебічному розвитку на уроках історії творчих здібностей учнів на основі оптимального застосування інтерактивних форм роботи і методів навчання; формування особистості, що вміє самостійно працювати над процесом розвитку власної культури, інтелекту й моралі, володіє навичками історичного мислення та реалізує власний творчий потенціал. Методична наука сучасності по праву вважає, що інтерактивне навчання на сьогодні має значні переваги над традиційними методами навчання. Інтерактивні навчально-педагогічні технології дають змогу краще розвивати, засвоювати навчально-програмовий матеріал, вони допомагають вчителю активізувати учнів, дають поштовх до поліпшення логічного мислення. Інтерактивне навчання допомагає вчителю тісніше згуртувати учнів на співпрацю, на високий кінцевий результат.

За допомогою сучасних методів навчання учні впевнено набувають комплексу повноцінності. Тут вони проявляють себе як справжні учасники навчального процесу. Саме на таких нетрадиційних уроках, як: урок - гра, дискусія, урок з використанням тестів, алгоритмів, урок

з використанням таких методів, як: «Мікрофон», «Мозковий штурм», «Займи позицію», «Навчаючи - вчуся», «Робота в парах», «Ток-шоу», діти активізуються стають емоційно-енергійними логічно розвиненими. В кінцевому рахунку ерудованими.

Література:

1. Андрущенко М. А. Застосування методів інтерактивного навчання на уроках історії. URL: <https://solncesvet.ru/opublikovannyiematerialiyi/primeneniye-metodov-interaktivno-obuche.89559558/>
2. Гринюк С. В. Інтерактивні технології як засіб навчання в закладах освіти // *Сучасна наука та освіта Волині*. 2018. №1. С. 335–338.
3. Дуброва Н. А., Кириченко А. В. Інтерактивні методи навчання у професійній підготовці майбутніх педагогів // *V International Scientific-Practical Conference*. 2021. №1. С. 134-135; 2018. №1. С. 102-103.
4. Корнева Л.І. Інтерактивні методи навчання під час уроків історії // *Освіта та наука*. 2020. №6. С. 70.
5. Тронова Г.А. Активні та інтерактивні методи навчання на уроках історії // *Електронний науковий журнал*. 2017. №1-1. С. 331-335.
6. Шпіллер Д.А. Інтерактивні методи на уроках історії // *Актуальні питання викладання суспільних дисциплін у школі та у вузі*. 2021. №1. С.27-30.

КОРЕКЦІЙНО-КОМПЕНСАТОРНІ МОЖЛИВОСТІ КАЗКО-ТЕРАПІЇ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ДЛЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Ціпан І. І.

*здобувач вищої освіти І курсу,
другого (магістерського) рівня вищої освіти,
факультет географії, історії та туризму,
Приватний вищий навчальний заклад «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»
м. Рівне, Україна*

Одна з основних функцій системи освіти полягає в підготовці підростаючого покоління до самостійного життя. Освітній заклад дає дітям необхідні знання та формує життєво важливі вміння. Тож одним із головних питань в організації освітнього процесу для дітей з особливими освітніми потребами постає активізація розумової та